

[Haunstrup Glemmensen.]

op. Det var i 1948, socialdemokratiet under Hans Hedtofts ledelse erkendte, at netop den farlige udvikling i Tjsekoslovakiet rejste så store sikkerhedsmæssige problemer, at de ikke kunne løses på anden måde end ved, at Danmark måtte tilslutte sig demokratiernes samarbejde inden for Atlantpagten. Fra det konservative folkepartis side støttede vi naturligvis allerede dengang den politik, der her kom til udtryk. Atlantpagten har aldrig hverken været ment som eller virket som en aggressiv pagt vendt mod andre landes befolkninger, men udelukkende som en forsvarspagt og et middel til at sikre en dialog og en afspændingsmulighed også i vor del af verden. Vi må nu, da de første 20 år af pagtens historie snart er ved at være udløbet, med glæde konstatere, at trods de alvorlige vanskeligheder i verden omkring os har det område, Atlantpagten dækker, bevaret sin uafhængighed og integritet, og derved er naturligvis pagtens første og afgørende mål gået i opfyldelse. Derfor er det naturligt, at den udvikling, der nu 20 år senere er kommet i Tjsekoslovakiet, også hos den danske befolkning — det fremgår af alle opinionsundersøgelser — på ny har forøget ønsket om, at demokratierne holder sammen inden for NATO. Vi må erkende, at med en situation som den, Tjsekoslovakiet har oplevet, med de trusler, som andre østlande har været ude for, og med det øgede pres, som de vestlige lande i Europa er udsat for, nytter det ikke kun at bygge på De Forenede Nationers muligheder. Vi ønsker fra det konservative folkepartis side af al evne at styrke De Forenede Nationers muligheder for fredsbevarende aktioner, men vi må realistisk erkende, at i Tjsekoslovaikiets situation havde De Forenede Nationer ingen muligheder, og at de, der håbede på, at verdensopinionen kunne få en større og større vægt i disse år, desværre ikke har haft ret.

På denne baggrund er vi derfor i det konservative folkeparti overrasket over nogle af de udtalelser, det danske socialdemokrati har fremsat vedrørende landets forsvars- og sikkerhedspolitik. Jeg tænker naturligvis her på udtalelsen om et nedsat styrkemål. Vi mener, således som situationen har formet sig ikke mindst efter angrebet på Tjsekoslovakiet, at det er urealistisk i den nu-

værende situation at tale om nedsatte styrkemål, og vi har da også med interesse bemærket, at hr. Per Hækkerup — jeg ved ikke, om vi kan kalde ham socialdemokratiets politiske ordfører, men det kan vi vel — har givet udtryk for i Fyens Stiftstidende den 15. september og i andre blade, at man fra socialdemokratiets side naturligvis fortsat ønskede at bevare forsvarrets effektivitet og ønskede fuldt ud at indfri de forpligtelser, som Danmarks medlemskab af NATO medfører. Vi mener ikke, at disse to målsætninger: medlemskabet af NATO og effektivitetens bevarelse, står særlig godt til udtalelserne om nedsatte styrkemål.

Det er for det konservative folkeparti af afgørende betydning, at enigheden om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik bevares. Vi mener, det simpelt hen ville være uværdigt, ja uforsvarligt, hvis vi i den nuværende alvorlige udenrigspolitiske situation skulle have en voldsom indenrigspolitisk debat om disse ting. Derfor skal der heller ikke være tvivl om, at det konservative folkeparti — forsvarsministeren har allerede tydeligt givet beviser herpå — gerne medvirker til en rationalisering af de danske værn. Jeg forstod, at hr. J. O. Krag nærmest bagatelliserede disse tendenser som nogle rent administrative ændringer, men vi har fra vor side netop været villige til en fordomsfri forhandling om loven om forsvarrets organisation. Der er altså vilje til at gennemføre rationalisering og effektivisering.

I spørgsmålet om enhedskommando har der også fra det konservative folkepartis side været positiv stillingtagen. Det står mig ikke helt klart, om de udtalelser vedrørende et enhedsværn, som hr. J. O. Krag i fortsættelse af socialdemokratiets årsmøde kom ind på her, også tager sigte på en enhedskommando, eller hvor langt socialdemokratiets ønsker i virkeligheden går vedrørende det såkaldte enhedsværn. Det ville være nyttigt at få en opklaring på dette område.

Det konservative folkeparti lægger også megen vægt på, at hjemmeværnet bevares i sin hidtidige struktur. Vi tror, det er et meget værdifuldt led i den danske befolknings understregning af sin uafhængighed og sit ønske om fortsat selvstændighed.

Vi har med glæde set, hvordan det i 1960 lykkedes ved fordomsfrihed og forhandlings-